

Jak dlou - ho po tvém bod - lá - ku, svě - te, bu - du kul - ha -

- ti? Jak dlou - ho v tvém sla - ném lá - ku ži - vot bu - du mr - ha - ti?

1. Jak dlouho po tvém bodláku,
světe, budu kulhati?
Jak dlouho v tvém slaném láku
život budu mrhati?

5. Již se stejská živu býti
mně v této smrtedlnosti.
Ach kyž lze jednou nabyti
život nesmrtedlnosti!

9. Oni by ruku podali,
abych se zdvihl k nebi;
oni by křídla přidali,
abych byl hostem v nebi.

2. Světe, příliš dlouhé moře,
ach, když pak tě přeměřím;
když pak přemohu tvé hoře,
kdy, že konec, uvěřím?

6. Ach právě tehďáž štěstí mé
začalo by se smáti;
tehďáž by i neštěstí mé
nemohlo se vysmáti.

10. Ó nebesa, se otočte,
běh váš neodkládejte;
života kolem zatočte
a mně můj konec dejte.

3. Ach právě propast veliká
mezi mnou, mezi vámi,
ó milí svatí, všeliká
rozkoš jest býti s vámi!

7. Tehďáž bych byl vysvobozen
od světa nestálosti
a zpíval bych osvobozen
o budoucí stálosti.

11. Umírám a odkazuji
duši mou Pánu Bohu;
cestu za mnou všem vzkazuji,
tělo mé dávám hrobu.

4. Ach těla mého svazkové,
jak mne tvrdě stiskáte?
Trhejte se, provázkové,
proč mne tak utiskáte?

8. S svatými bych se anjely
tehďáž přepěkně vital,
nápodobně archanjely
z nebe ke mně přivital.